

Forfatter: Abel, Marie

Titel: BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1866-06-21)

Citation: Abel, Marie: "BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1866-06-21)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 199. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000166.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Marie til Ernst Trier.
Askov, 21. juni 1866.*

. . . Ja, du kan rigtignok stole på, at Schrøders foredrag er værd at høre; de er dejlige! I de sidste dage har han talt om kong Hading og Hardgrippe; hvorledes Hading som dreng havde Brage til fosterfader, som yngling red på Sleipner under Odins kappe over de rullende bølger og som mand blev under Frejas kåbe ført gennem underverdenen . . . Alt dette véd du jo nok selv, men du véd ikke, hvor dejligt Schrøder udviklede det for os. Det var yndigt! Men jeg vil nu ikke begynde på at fortælle dig det, for jeg føler, at det formår jeg ikke; jeg kan kun føle det hos mig selv. I dag har han talt om kong Skjold og Frode Fredegod . . .

Jeg har været nede hos Jens Ebbesens for at være med at slagte og behandle en lille kalv; jeg så på, at de skar den op, fordi jeg vilde vide, hvor de forskellige dele af dyret sidder . . . Jeg tager også undervisning dernede i den ædle malkekunst. Der er en af køerne, »Langhorn«, som er let at malke, den er bleven overladt til mig således, at hver gang jeg har tid og lyst, så malker jeg min Langhorn. Konen dernede siger, at det vil være godt for mig at kunne malke, dersom jeg nogen sinde selv får køer . . . Schrøders har i sommer en ko, som græsses på Nutzhorns lod, også den malker jeg undertiden . . .

Her er en Filippine Larsen, søster til den Karoline Larsen, som var hos Grundtvigs. Hun er usædvanlig godt begavet; for resten ligner hun sin søster meget både i det ydre og i væsen. Hun og Georgia la Cour er aldeles uadskillelige. Jeg driller dem ved at kalde dem »Klister og Malle« . . . Lille Grethe Knudsen er og bliver ellers min yndling . . .

Her er på skolen en pige, som hedder Karen Jørgensen; hun har i to år været på Kolds højskole og er i alle henseender et dygtigt menneske. Hende kunde jeg have sådan lyst til at få over til Vallekilde, hvis hun blot vilde; men for resten råder Schrøder os fra at tage en jysk pige over til Sjælland. Han synes bestemt, at vi hellere skal tage én fra selve stedet eller da i det mindste én fra Sjælland, for han siger, at hver del af landet har sin skik . . . Jeg vilde ellers ønske, at du i dette øjeblik kunde stå her ved siden af mig for at høre, hvad ro jeg har til at skrive: Her s. 200 ved det bord, hvor jeg sidder, bliver der ført en højkrøstet disput om, hvorvidt Rodgar, Halvdan den højes søn, var en svag mand eller ikke, og ved de andre borde bliver der sunget; jeg kan bogstavelig næsten ikke høre ørenlyd; men alligevel : Hurra for friheden ! . . .

Når vi nu har spist, vil jeg ned i Estrup skov og hente friske egegrene til Fr. VII's billede. Schrøder har netop det samme billede af ham som du.

Her er nogle gardiner, som jeg så godt kan lide, at jeg vil have et mønster af dem, og hvis du så synes om dem, vil jeg have dem i vore skolestuer . . . Alle pigerne her længes efter dit komme og glæder sig til, at du skal fortælle for dem, så du må være beredt på at blive opfordret. . . .